

Unitat

Comissions Obreres de les Illes Balears

Exemplar gratuït

Palma · maig · 2012 · Núm. 35

1 MAIG

VOLEN
ACABAR
AMB TOT

FEINA
DIGNITAT
DRETS

Manifestació

Palma: plaça d'Espanya, 19.00 h

Eivissa: passeig Vara de Rey, 19.00 h

Maó: plaça de l'Esplanada, 12.00 h

La mobilització
continua

EDITORIAL

Unitat

Confederació Sindical de CCOO
de les Illes Balears
C/ de Francesc de Borja Moll, 3
07003 · Palma
Tel. 971 72 60 60
<http://www.ib.ccoo.es>
premsa@ib.ccoo.es

Responsable de Comunicació:
Francesc Mellado

Col·laboradors:

Ignacio Fernández Toxo, José Luis García,
Carmen Díaz de la Jara, Ernest Surià,
Eva Cerdeiriña, Francesc Mellado, Gabinet de
Salut Laboral, Agustina Canosa, Toni Perelló,
Ángeles Sánchez, Rafael Pons, Rogelio Marín i
Ramón Carreras

Correcció lingüística:

Rosa R. Beltran

Realització:

Marco Spinazzola · ECOGRÀFIC

Edició i impressió:

Omni

Distribució:

Nouvent

Dipòsit legal:

PM 132-1986

Tirada:

10.000 exemplars

Les opinions i comentaris publicats en les pàgines d'aquesta publicació són responsabilitat exclusiva dels seus autors.

Feina, dignitat, drets

Aquest 1r de Maig: feina, dignitat, drets, tres paraules per lluitar-les i mantenir-les dempeus. És el mínim que es pot demanar quan «volen acabar amb tot» o, més recentment, «s'ho estan carregant tot».

Els treballadors i les treballadores saben prou bé quines repercussions està tenint la implantació de la reforma laboral, motiu pel qual convocarem la Vaga General del 29 de març que fou un èxit i la participació massiva a les manifestacions celebrades arreu d'Espanya posen de manifest l'enorme capacitat de convocatòria dels sindicats, tot i la campanya de desprestigi tan ben orquestrada des dels mitjans d'informació més conservadors.

En les mobilitzacions els treballadors i treballadores hem expressat el nostre rebuig a la reforma laboral, i hem dit que ja n'hi ha prou a les polítiques de retallades aplicades pels executius central i autonòmic. Perquè ens queda dignitat, exigim que rectifiquin i sortim al carrer pel bé de tots, pels joves, pels grans, per la gent que està en atur i la que està fent feina, al costat de moltes organitzacions socials que comparteixen amb nosaltres els ideals de progrés i justícia social que promovem.

En aquests temps difícils, en aquests moments d'indignació creixent, quan ens demanen més sacrificis,

després de consumir el major ajust a l'Estat de benestar, toca continuar lluitant i la resposta de la ciutadania ha d'estar a la l'alçada de l'atac que estan duent a terme als serveis públics i a drets fonamentals.

Des d'aquestes línies ja us anunciam noves mobilitzacions, la propera, el 29 d'abril perquè «Volen acabar amb tot. Amb la sanitat i l'educació, no s'hi juga». I dos dies després, el 1er de Maig. Cal aturar tantes vies obertes en tants de fronts que ens necessitam tots. La pèrdua del lloc de feina, la tisora als salaris, els augments en el transport, l'encariment de les matrícules universitàries, el centim sanitari, el repagament dels medicaments... ens toquen a tots molt a prop i alteren la vida de tothom.

La defensa del model social és l'alternativa, i per això reiteram la proposta d'un «consens de país» per la reactivació econòmica i l'ocupació basada en l'actuació sobre les institucions financeres i europees per a modificar els terminis previstos en el Pla d'Estabilitat per reduir el dèficit, i combinar aquesta reducció amb la reactivació de l'economia en termes de sostenibilitat, la creació d'ocupació i la protecció de les persones i la salvaguarda del model social.

La mobilització continua i cal que ens trobem tots en el camí.

ESCOLA SINDICAL

Per CCOO, la formació és una eina imprescindible per a la millora de les condicions laborals a l'empresa, així com perquè els treballadors i treballadores puguin defensar millor els seus drets.

Ara, més que mai, és fonamental aquesta formació i encara més si tenim en compte la reforma laboral imposada pel Govern. Conscients d'aquesta importància, des de l'Escola Sindical Marcos Peralta de CCOO Illes Balears hem programat una sèrie de cursos que poden ser de gran ajuda als delegats que hi estiguin interessats.

Si aquest és el teu cas, aquí tens els cursos programats per als propers mesos.

1) Mútues, accidents de treball i vigilància de la salut.

La durada d'aquest curs és de 21 hores
La previsió és realitzar-lo en el mes de maig

2) La contractació. Aprofundiment.

La durada d'aquest curs és de 24 hores
Les dates són els dies 28 i 29 de juny i 3 i 4 de juliol, de 9 a 14 hores

Informació i inscripció.

ESCOLA SINDICAL MARCOS PERALTA DE CCOO
C/ de Francesc de Borja i Moll, 3. Palma
Tel.: 971 72 22 34 · escola@ib.ccoo.es

 Escola sindical Marcos Peralta

"Sobran derechos, falta mano dura"

IGNACIO FERNÁNDEZ TOXO
SECRETARIO GENERAL DE CCOO

El Gobierno suma y sigue. La crisis se acentúa y Merkel y los mercados continúan insaciables. Con cada vez menos crédito, el Gobierno parece empeñado en desmontar con paso firme el Estado de bienestar. Cuando ya había cerrado los Presupuestos Generales del Estado de 2012, Rajoy se descuelga con un nuevo golpe a los servicios públicos esenciales, la sanidad y la educación, a los que priva de 10.000 millones de euros, manteniendo intactos, eso sí, los conciertos con las entidades privadas. Pero no se queda aquí. Consciente de la creciente respuesta social a su ataque a la red pública de protección social, el Ejecutivo **re-vela de la democracia** y pone en marcha una batería de propuestas para reforzar el poder coercitivo del Estado y la acción represiva, en un intento de amedrentar a la ciudadanía. No se le escapa una. En el Consejo de Ministros del 20 de abril, la víctima fue RTVE que, a partir de ahora, volverá a ser controlada por el PP, al hacer valer la mayoría absoluta (y no la de dos tercios) para elegir al presidente de la Corporación pública. Rajoy ha llegado a la conclusión de que **«sobran derechos y falta mano dura»**.

Los días 17 y 18 de abril, el Consejo Confederal de CCOO hizo balance de la huelga general del 29 de marzo, analizó los

destrucción de riqueza. Siempre hemos defendido frente a esta situación, la reducción del déficit debe hacerse con tiempo y con políticas fiscales y crediticias que permitan impulsar la actividad, el empleo y la sostenibilidad de las bases del modelo social europeo. En España, advertimos que nuestro diferencial de contribución fiscal con la zona euro es de 6 puntos del PIB, lo que limita seriamente las posibilidades de actuación en una coyuntura como la actual. Valoramos en su momento la decisión de incrementar el IRPF, o ahora la mejora del Impuesto de Sociedades, aun con un alcance muy limitado. Pero rechazamos abiertamente la aprobación de una **amnistía fiscal** que comporta el pago de un porcentaje muy inferior al tipo de gravamen ordinario. Supone un ataque ético muy grave que contrasta con la dureza que el Gobierno esgrime contra los derechos de los trabajadores y el gasto social.

El Ejecutivo, sin embargo, sigue en sus trece. Después del ataque a los derechos laborales y al derecho del trabajo que supuso la reforma laboral, no ha cesado en su decisión de debilitar el Estado de bienestar y los servicios públicos, en cuestionar los derechos civiles y democráticos, y en reforzar el poder coercitivo del Estado y la intensificación de la

PGE 2012 y avanzó la estrategia sindical para el próximo periodo. Recordamos que la huelga general fue un éxito, pese al discurso oficial del Gobierno, coordinado con CEOE y difundido por el aparato mediático conservador. Consideramos los PGE un instrumento inútil para incentivar la actividad económica y crear empleo y advertimos que no pararemos en nuestra oposición a las medidas de recorte y a la decisión del Ejecutivo de acabar con el Estado de bienestar. No seremos cómplices de los desmanes antisociales de este gobierno.

La crisis y los recortes que no cesan

La economía mundial sigue inmersa en una situación de incertidumbre, sin superar los efectos negativos derivados de la crisis financiera internacional que ha provocado una intensa

acción represiva ante la creciente respuesta social a las políticas del Gobierno. No contento con ello, el pasado 20 de abril, aprueba en Consejo de Ministros, el **asalto a RTVE** para controlar desde su mayoría absoluta la elección del presidente de la Corporación, los servicios informativos y la gestión del nuevo Consejo de Administración del que desaparecen los representantes de los sindicatos. Nos acercamos peligrosamente a una concepción de la democracia profundamente autoritaria y ajena al imprescindible pluralismo político e ideológico que consagra la Constitución Española.

Los sindicatos no vamos a parar. No vamos a ser cómplices silenciosos del mayor retroceso en derechos de nuestra historia reciente. Por eso, el 29 de abril hemos decidido convocar una Jornada de manifestaciones en todo el país contra el nuevo ataque a los servicios públicos que

supone el recorte de otros 10.000 millones de euros en sanidad y educación. Con el lema «Con la educación y la sanidad no se juega», y junto a la Plataforma para la defensa del Estado de bienestar y los servicios públicos, le decimos al Gobierno que si sigue por ese camino el conflicto social continuará abierto antes y después del verano. Mientras tanto, prepararemos el Día Internacional de la Salud y la Seguridad en el Trabajo del 28 de abril, la ya mencionada jornada del 29 de abril y los actos reivindicativos del 1 de mayo.

El objetivo de CCOO es convertir la movilización social en un impulso positivo: proponer un **consenso de país** por la reactivación económica y el empleo, en el que participen las fuerzas políticas y sociales, y las instituciones del Estado. Del Gobierno depende que pueda llevarse a cabo. De momento, ha elegido la dirección opuesta.

SECRETARIES

Liquidación del Estado de bienestar

CARMEN DÍAZ DE LA JARA
SECR. ACCIÓ SINDICAL

El Estado de bienestar como garante de un conjunto de servicios, protecciones y derechos, como la salud y la educación, es el marco en que el ejercicio de la ciudadanía adquiere sentido de lo social porque permite la generalización de los derechos. Pero la crisis financiera le quiere dar la puntilla haciendo que el actual gobierno

caiga rendido a la avaricia de los mercados.

En medio de esta compleja situación que atraviesa nuestro país, el gobierno del Partido Popular, lejos de funcionar como Estado de bienestar, pretende que pase a hacerlo como instrumento de legitimación de las desigualdades, al socializar las pérdidas econó-

mico financieras, y eso, como es bien conocido, supone arrebatar derechos e ingresos, privatizar, quitar prestaciones, suprimir ayudas, establecer formas de beneficencia para las situaciones más extremas de exclusión y reformular el propio derecho al trabajo, eje de inclusión (y exclusión) social por excelencia. En realidad se está produciendo un cuestionamiento del propio concepto de derechos sociales.

Estamos viviendo el discurso neoliberal tratando de convertir los derechos en privilegios, y como ejemplo basta ver como el actual ejecutivo intenta enfrentar a los que tienen actualmente un trabajo y lo defienden con aquellos que lo han perdido, como expresión del individualismo puro y duro.

Al tiempo que se viene abajo el carácter social del Estado, debilitado por su sometimiento, como nunca, a los intereses

de los poderes financieros, el Gobierno necesita legitimar las políticas que necesita el capital, ya lo hizo el gobierno del PSOE también sometido a los dictados de los mercados y que cambió la Constitución al margen y en contra de cualquier proceso de participación democrática.

Con sus reformas y políticas de recortes, que han demostrado ser hasta ahora inútiles e incapaces de saciar el apetito de los mercados, el Gobierno pretende liderar y ser el legitimador de las desigualdades en connivencia con la violencia que introducen los mercados y las agresivas repercusiones económicas y sociales del neoliberalismo, y todo parece indicar que también se va a reforzar su función coercitiva, extendiéndose a la represión de las libertades individuales y colectivas.

El abandono y desmantelamiento

de lo público choca de plano con las movilizaciones que COOO junto con otras organizaciones está llevando a cabo desde hace más de dos años en defensa de la sanidad, la enseñanza, la dependencia; es una respuesta diáfana contra la posición del gobierno del PP de acabar con lo público, lo que en la experiencia social de varias generaciones se ha entendido como su obligación solidaria. No hay forma de garantizar la universalidad de las prestaciones que requiere el derecho a la educación, a la salud, a las pensiones, a la dependencia, si no es mediante un vínculo contractual con el Estado.

Prescindir o restringir los sistemas de protección solo conduce a un estado de inseguridad total y acabar con lo que tanto esfuerzo costó conseguir y que forma parte de los derechos básicos y universales de nuestra ciudadanía.

De tornada amb el SOIB

FRANCESC MELLADO
SECRETARI D'OCUPACIÓ I
DE COMUNICACIÓ

A l'anterior entrega de la publicació *Unitat* ja vàrem parlar de la deriva que duia el Servei d'Ocupació de les Illes Balears (SOIB) centrant-nos en l'aprovació dels pressuposts amb el nostre vot en contra.

Han hagut de passar cinc mesos perquè l'Executiva del SOIB es tornàs a reunir, fet que demostra el reiterat escàs interès que té el Govern de les Illes Balears per la concertació i el diàleg social, ja que el decret de constitució i règim jurídic del SOIB deixa clar que la Comissió Executiva s'ha de reunir de manera ordinària un cop al mes, cosa que no es compleix.

Però deixau-me tornar al tema dels pressuposts. Podem concloure el que dèiem el passat desembre: que els pressuposts del SOIB no passaven d'esser

una entelèquia ja que no sabíem de quants doblers disposaríem en fiar la major part del pressupost dels ingressos per part de l'Estat. I quina no ha estat la nostra sorpresa quan dintre les mesures aprovades en els pressuposts del Govern espanyol hi figura una retallada d'un 21,2 % (1.500 milions d'euros) a las partides destinades a polítiques

actives d'ocupació (formació per a l'ocupació, intermediació, orientació laboral, bonificacions a la contractació, etc.) A hores d'ara no sabem com afectarà aquesta retallada a les polítiques d'ocupació balears, però quan tenim uns pressuposts suportats amb ingressos de Madrid creiem que la retallada serà molt significativa (estimada al voltant de més

del 50 per cent), i sumada a la minva de 20,5 milions respecte al pressupost del 2011, durant l'any en què es batran rècords històrics d'atur i de manca d'ocupació veurem una dràstica disminució de recursos per combatre el principal problema de les nostres Illes i de la resta del país.

Darrere de tot això no hi ha cap més intenció que el desmantellament del sistema públic d'ocupació de les Illes Balears (els Govern de la dreta ja ho ha fet a alguna altra comunitat autònoma), i cal recordar que un sistema públic garanteix en major mesura l'equitat pròpia del sistema. Aquesta aposta de la dreta té un caire eminentment ideològic, com queda palès en el document de la FAES (es pot consultar al seu web) sobre la reforma dels serveis públics d'ocupació, en què es proposa el foment de la col·laboració pública i privada, la competència i la llibertat d'elecció dels desocupats. Això no amaga més que la ja coneguda estratègia de la dreta en el sentit de transferir, en nom de la llibertat, recursos públics a empreses privades, fent ara de l'atur una font de negoci.

Mentrestant, els darrers dies berenam amb filtracions interessades i un «pim, pam, pum» parlamentari als mitjans de comunicació sobre irregularitats en la gestió del Fons Social Europeu, que donen a entendre que aquí ens hem repartit els doblers entre sindicals i patronals, sense haver de donar comptes a ningú, cosa que no és certa, almanco per part de CCOO de les Illes, ja que nosaltres sempre hem presentat les justificacions econòmiques, tal com marca la reglamentació. Davant això, el nostre posicionament és clar: el SOIB hauria de ser el primer a explicar públicament què és el que ha passat amb la suspensió del Fons Social Europeu.

Per acabar, i ja apropant-nos a l'esperpent si no fos per la gravetat del cas, ens sorprèn la publicació oficial a les ofertes de feina del SOIB d'una oferta a Formentera de cambrer a jornada completa, partida i entre 8 i 9 hores, sense cap dia lliure. Desitjam no haver d'esperar uns altres cinc mesos perquè ens donin les pertinents explicacions a la Comissió Executiva.

Salvem es Trenc

ERNEST SURIA RUIZ

SECR. MEDIAMBIENT I FORMACIÓ SINDICAL

Si pensàvem que ja ho havíem vist tot, què equivocats estàvem. Estem soffrint una greu crisi econòmica provocada fonamentalment per dos factors, l'especulació financera d'una banda i l'especulació immobiliària per una altra, o el que és el mateix, la política de la «pilotada», el maó i el benefici ràpid. Benefici ràpid per avui encara que això representés gana per demà. Quantes vegades no hem sentit a dir que hem de canviar el model productiu afavorint fonamentalment els sectors que incorporin avenços tecnològics, nous coneixements i un gran valor afegit amb una bona formació dels treballadors. Tot això ajudaria a una major estabilitat en l'ocupació i amb ocupacions de major qualitat, la qual cosa ajudaria també a afrontar les crisis econòmiques mantenint l'Estat de benestar. Doncs bé, aquests senyors del govern que ens ha tocat sofrir, els senyors José Ramón Bauzá (president) i Carlos Delgado (conseller de Turisme), ja s'han oblidat de tot això i tornen una altra vegada al mateix model del «pelotazo», el benefici ràpid, el consum de recursos naturals sense límit; en definitiva, i sense que sembli demagògia, pa per avui i gana per demà. Prova d'això són els projectes de diversos promotors immobiliaris que estan

sent impulsats per aquest govern. L'últim és el complex hotel·ler que impulsa una promotora a Son Durí, a 150 metres de s'Arenal de sa Ràpita, amb 1.200 places i segurament amb camps de golf inclosos. Senzillament és una barbaritat, un disbarat urbanístic que solament es justifica per la pura especulació afavorint els interessos d'uns pocs i ignorant la societat en el seu conjunt, quan no enganyant-la i fent-li creure que ho fan per l'interès general i per crear llocs de treball i, el que és encara pitjor, saltant-se la llei o simplement burlant-se d'ella. El Pla Territorial de Mallorca estableix un límit de dues hectàrees urbanitzables a Campos, però com en dues hectàrees no hi cap, aquest complex hotel·ler, i com que tenen majoria al Consell Insular de Mallorca decideixen que és un error tipogràfic i que on diu 2 ha hauria de dir 21. Conseqüència, ja hi cap el complex hotel·ler. Simplement, és una vergonya. I, tornant a l'afirmació que es crearan 200 llocs de treball, la pregunta és, com seran aquests llocs de treball? Seran en precari? Justifica això que es destrueixi un dels últims llocs protegits de Mallorca? Què passarà amb els residus que es generin i on els trobarem? D'on trauran l'aigua? I ja posats, si fem un macro hotel,

“Les persones que s'estimen Mallorca ens rebel·larem contra aquestes pràctiques salvatges i impedirem un despropòsit d'aquestes característiques”

per què no dos o tres? Es Trenc és una zona natural emblemàtica d'importància internacional, la seva imatge s'utilitza per promocionar Mallorca i sembla mentida que per interessos egoistes d'uns pocs posem en perill una part de l'illa tan bonica i de tant valor

ecològic. Sr. Bauzá, qui estima Mallorca no la destrueix. Com ja vàrem fer l'any 1978, i com hem seguit fent en els últims 30 anys, les persones que s'estimen Mallorca ens rebel·larem contra aquestes pràctiques salvatges i impedirem un despropòsit d'aquestes

característiques. Ja sé que és difícil amb una majoria del PP a les institucions, però hem de recordar a aquests senyors que segurament moltes de les persones que els varen votar també veuen aquestes actuacions com una greu agressió al nostre patrimoni natural.

VUELA CON
AIR BERLIN AL
PRECIO
MEJOR

ACUERDO EXCLUSIVO
PARA EMPLEADOS
Y AFILIADOS A CCOO!!!

Utopia

EL MOLINAR

Barceló
VIAJES

Jacqueline Astudillo
gestora de cuentas

678 051 866
971 241 838

destino

ALICANTE

MALAGA

BARCELONA

MADRID

BILBAO

OVIEDO

SANTIAGO

SEVILLA

VALENCIA

tarifa

ida y vuelta
72,00 eur.

un trayecto
39,00 eur.

Sujeto a disponibilidad
Consulta condiciones

SECRETARIES

Les retallades del PP afecten encara més les dones

AGUSTINA CANOSA
SECRETÀRIA DE LA DONA

Les tisorades en els serveis públics, especialment la reducció de la despesa social per al suport a la dependència, està significativament incrementant la feina familiar de les dones, ja que som nosaltres qui resollem la manca d'atenció per part de l'Estat a les persones majors necessitades d'atenció i cura. Aquesta responsabilitat obligada de les dones es veu afavorida gràcies al manteniment en la nostra societat d'una cultura que ho entén com a fet natural, però aquesta imposició té altres causes fonamentals, les derivades d'una determinada participació femenina en el mercat de treball: menys i pitjors ocupacions, menys possibilitats de promoció i menys salaris que els homes.

Aquestes circumstàncies situen les dones novament en el primer pla de les repercussions de la reforma laboral imposada pel PP: les taxes d'ocupació femenina davallaran encara més per la facilitat de l'acomiadament i les facilitats de l'empresa per a modificar les condicions de feina dels treballadors repercutiran sobretot en les dones, en ser elles les responsables de les tasques familiars. La possibilitat de fer hores extraordinàries en el contracte parcial, majoritàriament femení, col·locarà encara més a les dones en una situació de plena disponibilitat per a l'empresa i amb més dificultats per a conciliar.

Així mateix, perdem el dret a decidir la concreció horària dels permisos de lactància i de reducció de jornada. En aquesta nova situació, els plans d'igualtat a les empreses perden tota possibilitat d'incloure-hi millores per a l'accés i la promoció de les dones. Tant a les treballadores com als treballadors, la por a perdre la feina dificultarà la utilització dels drets de conciliació.

Té raó el ministre de Justícia quan diu que hi ha una realitat que impedeix a les dones la seva opció a la maternitat, però també hi ha un cert punt de cinisme quan al mateix temps aprova una reforma laboral que fomenta aquesta realitat que denuncia, a no ser que l'objectiu de l'Executiu de què forma part sigui la tornada de les dones al destí exclusiu de la llar i la família.

D'altra banda, el Govern retalla un 21,6% per a la lluita contra la violència masclista i un 18% per al foment de la igualtat entre homes i dones. Les dones no estem disposades a assumir aquests retrocessos. El que necessitem són polítiques que ens permetin el desenvolupament de la nostra autonomia i l'avanç de la igualtat. Per això, no volem més restriccions del dret a l'avortament i exigim més i millor ocupació.

Des de CCOO apostam per una altra sortida de la crisi, una sortida solidària que mantingui les polítiques socials, que estigui sustentada en uns sistemes fiscals progressius, amb suficients mesures econòmiques per a la creació d'ocupació i amb el reforçament de la democràcia a través de la concertació i la participació socials.

Defensem uns serveis públics eficaços i eficients, la sanitat, l'educació i l'atenció a la dependència com a fonaments d'una societat més democràtica on homes i dones siguin iguals i tinguin els mateixos drets i oportunitats.

Servei Integrat d'Orientació en matèria de Formació Professional per a l'Ocupació

JOSÉ LUIS GARCÍA
SECR. DE FORMACIÓ, ORGANITZACIÓ I FINANCES

El món laboral actual es caracteritza per la seva complexitat, de manera que per tal de poder prendre decisions encertades en relació amb la nostra ocupabilitat, és necessari comptar amb informació actualitzada, especialment en relació amb les demandes del sistema productiu, els perfils professionals, etc. Però a més, la millora de les qualificacions dels treballadors i treballadores contribueix a augmentar la seva ocupabilitat i el seu desenvolupament professional (a més de la seva realització personal, integració social, etc.). Per això, és important conèixer els itineraris de formació adequats, per a accedir, mantenir o promocionar vers una ocupació, les perspectives dels diferents estudis, els requisits d'accés i l'oferta formativa existent, etc. En aquest àmbit és precisament on intervé l'Orientació laboral entesa com un conjunt d'activitats que ajuden persones de qualsevol edat i en qualsevol moment de les seves vides a determinar les seves capacitats i interessos,

a adoptar decisions educatives, de formació i d'ocupació, a gestionar el seu aprenentatge i la trajectòria que ha de seguir, el treball i tots els aspectes relacionats amb l'adquisició o utilització de competències professionals. Amb aquesta intenció, aquest any 2012 la Confederació Sindical CCOO Illes Balears participa en un projecte de la Confederació Sindical CCOO, d'àmbit estatal (en què hi participa FOREM Confederal i altres comunitats autònomes), anomenat Servei Integrat d'Orientació en matèria de Formació Professional per a l'Ocupació. Es pretén oferir, principalment als nostres afiliats i afiliades, orientació professional emmarcada en el Sistema Nacional de les Qualificacions Professionals, que possibiliti la presa de decisions en relació amb la formació que sigui més adient, en funció de les expectatives professionals de cada persona (accedir a una ocupació, mantenir el lloc de feina actual, promocionar dins l'empresa, canviar de sector productiu, etc.).

Els objectius d'aquest servei són:
- Informar, acompanyar i orientar els treballadors/es sobre les possibilitats de formació i mobilitat professional, així com de les diferents vies d'accés a la formació per a l'ocupació generadores de competències professionals, en el marc del Sistema Nacional de les Qualificacions Professionals.
- Informar i assessorar de les possibilitats de reconeixement i acreditació de l'experiència professional dels treballadors/es. Enguany, el projecte ha activat un espai a Facebook anomenat Orienta CCOO, amb el propòsit que sigui un espai actiu d'informació i orientació.

<http://www.facebook.com/OrientaCCOO>

Us animam a participar-hi. Per contactar amb nosaltres, trucau al 971 726 060 i demanau per Mònica Nevado. També ho podeu fer a través de les següents adreces de correu electrònic:

mnevado@ib.ccoo.es
o.olive@ib.ccoo.es

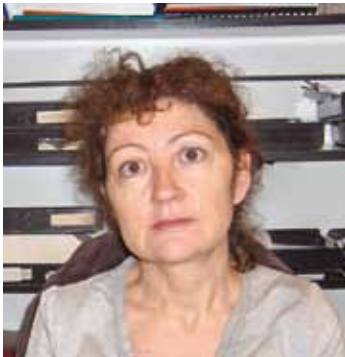
CURSOS DE FORMACIÓ

A partir d'enguany, tota la informació de l'oferta formativa de CCOO Illes Balears estarà a la vostra disposició al web ibccoo.mesqualificacio.com. A l'apartat FORMAT hi podreu trobar informació dels cursos pendents d'inici, les dates i lloc de realització, els continguts, i a més podreu fer una preinscripció al curs o cursos que siguin del vostre interès.

El gasto social en España y en Baleares

EVA B. CERDEIRIÑA

SECR. POLÍTICA SOCIAL, INMIGRACIÓN Y COOPERACIÓN

El conjunto de recursos que las Administraciones Públicas destinan a las políticas públicas de bienestar social constituye lo que se denomina gasto social: el principal indicador del esfuerzo que realiza el Estado, o en su caso la comunidad autónoma, en materia social. Las políticas públicas que orientan este tipo de intervención deben ser sostenidas por una adecuada política fiscal, así como por una delimitación clara de los bienes y servicios a los que se destinan dichos recursos. Su objetivo es hacer frente a las desigualdades generadas por el mercado, permitiendo el ejercicio de los derechos ciudadanos fundamentales como la educación, la sanidad, la garantía de rentas mínimas o los servicios sociales, incluida la atención a la dependencia.

Esto viene a cuento porque Baleares es la comunidad autónoma que menos dinero destina a gasto social por habitante. Es una conclusión que se

recoge en la última evaluación realizada por la Asociación de Directores y Gerentes de Servicios Sociales. Las Islas ocupan el puesto 13 en la clasificación de las comunidades autónomas en el desarrollo de un sistema de servicios sociales, con una calificación de «débil» y una puntuación global de 2,90 sobre 10. Si bien es cierto que alcanza la excelencia en materia de derechos y decisión política, gracias a la Ley de Servicios Sociales y al Catálogo que la desarrolla, así como su adecuada integración de la atención a la dependencia en el sistema de servicios sociales (como vemos, no toda la heren-

cia es mala), nuestra comunidad es claramente deficiente en una serie de indicadores, todos ellos con una puntuación muy por debajo de la media estatal. Así por ejemplo, el gasto por habitante en materia de servicios sociales es de 119,8 €, menos de la mitad de la media estatal de 280 €; el porcentaje del PIB en Baleares en servicios sociales es del 0,5%, frente al 1,25% de media. Igualmente, el porcentaje sobre el total del gasto de la comunidad es del 3,54%, en comparación al 6,93% de media estatal. En consecuencia, en materia de esfuerzo económico la puntuación que obtiene Baleares es de 0 sobre un máximo de 3.

Las Islas presentan importantes déficits en indicadores tales como la cobertura de protección a la dependencia, un 0,93% de su población frente a la media del 1,59%; o en materia de rentas mínimas de inserción, que tan sólo recibe una de cada 243,7 personas frente a una de cada 147,6 de media estatal. Es claramente insuficiente en el número de plazas residenciales para personas mayores de 65 años: 3,6% por cada 100 personas, en comparación con un 4,3% de media nacional. Y existe una baja cobertura e intensidad del servicio de ayuda a domicilio, que sólo percibe el 3,25% de las personas mayores de 65 años (4,69% media) y 12,75 horas mensuales, en comparación con las 16,94 horas de media.

Y no olvidemos que cuando hablamos de «media estatal» esta va muy por detrás de la media europea: los niveles de gasto social (ya sea en términos del PIB o per cápita) en España están todavía muy por debajo de los de la mayoría de los países de nuestro entorno y de aquellos con mayor nivel de renta dentro de la UE. El dato más reciente muestra que la distancia respecto a los países del euro todavía es superior a 15 puntos, y es especialmente acusada si la comparación se establece con una economía como la alemana, cuya diferencia alcanza los 25 puntos. La recomendación del estudio no podía ser otra que realizar un

importante esfuerzo económico en materia de servicios sociales, para aproximarse a la media estatal. Pero no parece que esta y otras recomendaciones planteadas hayan tenido el más mínimo eco. El presupuesto del área de Bienestar Social del Consell de Mallorca ha descendido un 7,06% entre los años 2010 y 2012, el Govern de Bauzá a lo largo de este primer año de legislatura ha concentrado su tarea única y exclusivamente en los recortes, que han afectado en especial a consejerías como la de Salud, Familia y Bienestar Social o Educación, Cultura y Universidad, y la misma tónica encontramos en los ayuntamientos. Las consecuencias inmediatas: programas y servicios que desaparecen, o se ven muy mermados en su cobertura e intensidad. Y por supuesto, tampoco el proyecto de presupuestos de los ministerios de Educación o Sanidad, Servicios Sociales e Igualdad se alejan de este marco de actuación ya que, por ejemplo, se reducen drásticamente o directamente se eliminan las transferencias a las comunidades autónomas y a las corporaciones locales destinadas a cofinanciar programas y servicios en materia sanitaria, educativa o el Plan Concertado de servicios sociales básicos, entre otros. Como muestra, el recorte de 283 millones para la atención a la dependencia.

Y hablamos de las consecuencias inmediatas. Pero hay otras: los datos, por ejemplo, de la Encuesta de Condiciones de

Vida (elaborada por el INE) nos muestran el impacto negativo de las políticas económicas y sociales en las rentas individuales. En términos nominales, dichas rentas descendieron desde un valor ligeramente superior a los 19.300 € en el año 2007 a los 18.500 € en el 2010 (un -4% aproximadamente), lo cual indica ya una acusada pérdida de bienestar que, además, ha ido creciendo con el paso del tiempo. Según las estimaciones del INE, la proporción de hogares por debajo del umbral de pobreza es cercana al 22% el umbral de pobreza para una persona sola en 2010 fue de 7.800 €, lo que supone un descenso respecto al año anterior, cuando la línea se aproximó a los 8.000 €. La incidencia de la pobreza creció en más de dos puntos en tan solo dos años (de 2009 a 2011), un aumento sin parangón en las últimas décadas. Se trata de una pobreza que se concentra especialmente en los hogares con sustentadores principales jóvenes y en los hogares con menores. El número de hogares que no recibe ningún tipo de ingresos a finales de 2011 es de 580.000.

Otras cifras que nos muestran la debilidad de los derechos sociales en nuestro país es la congelación tanto del SMI como de las pensiones no contributivas (ya que su crecimiento fue del

1% en los años 2010 y 2011). Y el empleo asalariado no es condición suficiente para evitar situaciones de pobreza; de hecho, en nuestro país 940.000 personas trabajan y no por ello dejan de ser pobres. ¿Alguien se acuerda del Informe de evolución de la Estrategia Europa 2020 (la cual sustituye a la fracasada Estrategia de Lisboa) que señala como aspectos claves en la lucha contra la pobreza y la exclusión social a la modernización de los sistemas de protección social y el desarrollo de los servicios públicos que reduzcan el gasto privado? Existe una flagrante contradicción entre esa Estrategia y las medidas adoptadas para afrontar la crisis

económica y sus consecuencias, medidas que se centran casi exclusivamente en una desregularización y flexibilización del mercado de trabajo, generando así una franja de empleos de bajos salarios que impiden a los ciudadanos salir de la situación de pobreza. Y por cierto, en el mencionado informe de evaluación se dice textualmente: «la falta de guarderías infantiles a un precio abordable es un factor significativo que provoca inactividad o trabajo a tiempo parcial no deseado, influyendo en la pobreza infantil». ¿Lo habrá leído Rajoy y su ilustrado ministro de Educación?

“El porcentaje del PIB en Baleares en servicios sociales es del 0,5%”

“La distancia respecto a la zona euro es todavía superior a 15 puntos”

MOBILITZACIONS

VAGA GENERAL 29-M

L'èxit de la Vaga General del 29-M va comptar amb una cloenda extraordinària, la massiva participació dels ciutadans de les Balears en les manifestacions convocades per CCOO, UGT, USO i STEI-i arreu de les Illes. «Volen acabar amb tot. Amb els drets socials i laborals» va ser el lema conjunt de la pancarta que encapçalava la multitudinària manifestació pels carrers de Palma, i també a Maó i Eivissa feren sentir

la seva veu. La secretària general de CCOO, Katiana Vicens, va agrair el suport dels treballadors i treballadores i de les entitats socials i partits que feren costat als sindicats, reclamà del Govern Rajoy la rectificació a la reforma laboral més regressiva pels treballadors, i demanà l'esforç de tothom per continuar amb les mobilitzacions contra les retallades en serveis públics i drets essencials.

Pancarta dels quatre sindicats encapçalant la manifestació a Palma.

Piquets a la Intermodal de Palma.

Manifestació pels carrers de Maó.

Discurs de la secretària general, Katiana Vicens, a la plaça Major de Palma.

Manifestació pels carrers d'Eivissa.

Manifestació i cadena humana pels carrers de Palma.

Manifest conjunt de CCOO, UGT i STEI-i amb motiu del 1r de Maig

FEINA, DIGNITAT, DRETS

El 1r de Maig, Dia Internacional del Treball, es caracteritza -enguany- per l'aprofundiment de la crisi global; després de gairebé cinc anys de l'inici de la crisi financera, el fracàs de les polítiques neoliberals aplicades és un fet inqüestionable i amb efectes dramàtics en haver augmentat la destrucció d'ocupació, la pobresa i les desigualtats.

Davant la falta de regulació del sistema financer, els atacs al deute sobirà dels països, l'empitjorament de les condicions de vida i feina, la disminució de la protecció social i el deteriorament dels serveis públics, la Confederació Sindical Internacional i la Confederació Europea de Sindicats responen amb la mobilització sindical, reclamant una sortida social a la crisi, amb altres polítiques que impulsin el creixement econòmic i de l'ocupació i preservin la cohesió social.

Un camí d'esperança per als pobles àrabs

L'anomenada «primavera àrab» ha produït el 2011 canvis polítics d'orientació democratitzadora com a conseqüència de la pressió popular a Tunísia i a Egipte. A altres països com Síria i Líbia, s'ha produït una guerra civil amb la intervenció en el segon cas de l'OTAN.

L'OIT regula drets laborals per al treball domèstic

En la 100a Conferència Internacional de Treball de l'OIT (juny del 2011) es van adoptar normes laborals internacionals per protegir entre 53 i 100 milions de treballadors domèstics en el món. És la primera vegada en la història de l'OIT que les normes laborals es duen a l'àmbit de l'economia informal.

Les polítiques neoliberals debiliten el model social europeu

Europa travessa una gran crisi econòmica i social, amb nivells rècord de desocupació, i caminant cap a un període de recessió general que ja és una realitat en alguns dels països de la Unió.

En els últims dos anys, estam vivint el més sistemàtic i generalitzat atac contra els drets laborals i socials des del fi de la 2a Guerra Mundial. L'atac està impulsat des de les mateixes institucions europees: Consell, Comissió i

Banc Central Europeu. Les seves línies d'acció són les polítiques d'austeritat i ajust pressupostari i les anomenades «reformes estructurals», en particular les del mercat de treball.

El sindicalisme europeu té alternatives a aquesta difícil situació que són compartides per un nombre creixent d'organitzacions socials i polítiques: emetre deute europeu (eurobons); reformar el BCE per donar-li les competències de la resta de bancs centrals; implantar un impost a les transaccions financeres; actuar decididament contra el frau i l'evasió fiscal i acabar amb els paradisos fiscals; regular els mercats financers per posar-los al servei de l'economia real; harmonitzar fiscalment la UE; impulsar un pla europeu d'inversions en xarxes de transport i comunicació i activitats d'economia verda; reformar els Tractats de la UE perquè el govern de la UE sigui realment democràtic i respecti els principis, valors i institucions que han configurat el seu model social. Per assolir els objectius de reducció dels déficits públics, la CES reclama un termini més prolongat.

Reformes injustes i polítiques ineficaces

Les expectatives per a aquest any i el pròxim auguren un augment de la desocupació, sobretot juvenil -un problema social de primera magnitud- i de llarga durada. Les reformes laborals de l'anterior Govern han augmentat la precarietat laboral. I després de les eleccions generals del 20 de novembre, el

Govern del PP ha iniciat una carrera de retallades pressupostàries i profundes reformes estructurals, entre les que destaca la reforma laboral pels seus efectes lesius per als treballadors i per la involució que suposa.

El RD-llei suposa una reforma brutal que facilita i abarateix l'acomadament, precaritza les noves contractacions, desequilibra a favor de l'empresa les relacions laborals, augmenta la desigualtat i genera noves formes de discriminació, debilita la negociació col·lectiva i la funció de les organitzacions sindicals. Una reforma laboral que ha estat contestada amb la Vaga General del 29 de març. La dimensió de la mobilització confirma el suport a la petició de rectificació que reclamen els sindicats. No obstant això, no sembla aquesta la línia escollida pel Govern i amb els Pressupostos Generals per a 2012 demostra que la seva prioritat no és l'ocupació sinó atendre les exigències de l'Eurogrup per limitar el dèficit aquest any al -5,3% del PIB. En definitiva, més injustícia i més desigualtat.

Denunciam les polítiques recentralitzadores que impulsa el Govern central que carrega en l'Estat de les autonomies la responsabilitat del dèficit fiscal, obviant, com en el cas de les Illes Balears, l'espoli fiscal que patim, deteriorant encara més els nostres serveis públics.

Rebutjam les darreres retallades en educació i sanitat anunciades pel govern central (10.000 milions d'euros) que aprofundeixen, encara més, en la minva de la qualitat de l'Estat de Benestar, amb més

destrucció de llocs de treball i potenciant la privatització dels serveis públics.

Les treballadores i treballadors tampoc podem ser aliens a les polítiques de destrucció del territori, d'aniquilació dels nostres drets lingüístics i culturals que practica el govern del PP de les Illes Balears. Reclamam una negociació per aconseguir un gran acord nacional que contempli mesures de persecució del frau fiscal i de redistribució de la càrrega impositiva; que garanteixi que el sistema financer posi a disposició de les empreses i de les famílies els recursos necessaris per recuperar l'activitat i augmentar el consum; que afavoreixi un canvi en el model de creixement, impulsant la investigació, la innovació tecnològica, l'educació i la formació, el desenvolupament sostenible, la prevenció i protecció de la salut; que consolidi la igualtat d'oportunitats i la lluita contra la discriminació laboral i social; que recuperi l'aplicació efectiva de la Llei de dependència desenvolupant totes les seves capacitats de generació d'ocupació.

Reclamam respecte a l'autonomia de les parts en l'àmbit de les relacions laborals i defensam el benefici que a la cohesió social aporten els convenis i acords sectorials.

Reclamam al Govern l'obertura d'un procés de negociació per canviar en profunditat la reforma laboral, centrar les polítiques públiques en el creixement econòmic i la creació d'ocupació, en la defensa del model social, els serveis públics essencials i la cohesió social. Si el Govern segueix sense obrir la negociació reclamada pels sindicats, el conflicte social seguirà obert.

Fem una crida als treballadors i treballadores, als ciutadans i ciutadanes, a mobilitzar-se en defensa del model social i per l'ocupació.

VOLEN ACABAR AMB TOT FEINA, DIGNITAT, DRETS NO A LA REFORMA LABORAL! MÉS OCUPACIÓ, MENYS PRECARIETAT SERVEIS PÚBLICS DE QUALITAT! PER LA IGUALTAT I ELS DRETS SOCIALS! MÉS INVERSIÓ I MENYS RETALLADES! LES POLÍTIQUES SOCIALS I LA IGUALTAT SÓN PRINCIPIS I DRETS IRRENUNCIABLES

Ara, més que mai, unitat

TONI PERELLÓ
SECR. GRAL. U. C. INCA

Aquest sindicat sempre ha estat a l'alçada de les circumstàncies, a vegades amb més encert que unes altres, però hi hem estat. Hem negociat sempre, ha estat una senya d'identitat, i hem fet esforços que no sempre han estat ben rebuts, o no hem sabut explicar. Possiblement aquest fet de negociar per a tota la classe obrera ens està passant factura, no tots saben o són conscients de la tasca sindical, no tots saben que quan hem aconseguit alguna cosa positiva, ho hem fet per a tots els treballadors/es, no tan sols per als afiliats, aquests, els afiliats, estan fent un esforç perquè la gran majoria se'n beneficiï, i això no se sap valorar prou per part de la ciutadania i el mal Govern.

El mal Govern tanca portes

El mal Govern s'equivoca molt si es pensa que d'una situació com la que vivim actualment en sortirà de manera autoritària i sense comptar amb ningú més que els «seus».

Ara, quan és més necessari ajuntar esforços i estirar tots a una, el mal Govern fa tot el contrari; divideix la societat amb polítiques de «desconsens», com és l'actual política lingüística, cerca la confrontació tancant la porta al diàleg i a la concertació i s'encaparrota en fer polítiques que ens han portat aquí on som ara.

Mentrestant el mal Govern aplicarà amnisties fiscals als defraudadors. El mal Govern pretén desmantellar l'educació, la sanitat, els serveis socials, la cultura i les senyes pròpies.

El mal Govern es dedica a protegir i a fer polítiques pels que no ho necessiten. Els bancs cobren puntualment mentre els proveïdors i els treballadors fa mesos que no cobren.

Davant de tot això, aquest sindicat no té més eines que les de sempre, quan es lluitava a la clandestinitat, quan molts de companys eren perseguits, empresonats, exiliats... la lluita obrera. Si el mal Govern vol tornar a temps passats, nosaltres hi sabrem estar, no ens vendrà res de nou, i el que es va aconseguir abans es tornarà a aconseguir en el futur. Ara, més que mai, avui com ahir, unitat.

MOBILITZACIONS

Manifiesto en defensa del Estado de Bienestar social y de los servicios públicos

Con la sanidad y la educación NO se juega

El Estado del Bienestar tiene su base en la existencia de unos servicios públicos de calidad, universales y accesibles que atienden con eficacia las necesidades de la ciudadanía, sobre la base del principio de igualdad. Por ello, el gasto social destinado a mantener los servicios públicos, es la mejor inversión que los gobiernos pueden hacer para favorecer la salida de la crisis.

Nuestros servicios públicos constituyen uno de los sectores productivos más dinámicos y generadores de empleo del país, son un sector estratégico y de alto valor añadido de la economía española, que concentra conocimiento, genera igualdad y cohesiona la sociedad en nuestro país. España no solo no gasta más que otros países de la UE en el sostenimiento del Estado del Bienestar, sino que el gasto está muy por debajo de la media europea. Según datos de EUROSTAT del año 2009, en España, el gasto social en porcentaje del PIB fue del 25%, mientras que en la UE-15 del 30,3% y en la UE-27 el 29,5%, con una tasa de empleados públicos por debajo de la media de la Unión Europea. Las decisiones que están adoptando el Gobierno de España y la mayoría de los gobiernos autonómicos de recortar el gasto social, mediante la reducción de las prestaciones, el empeoramiento de las condiciones de trabajo y la destrucción de empleo público, ponen en riesgo el Estado del Bienestar que es patrimonio de la ciudadanía.

La Plataforma Social en Defensa del Estado de Bienestar y los Servicios Públicos manifestamos a los gobiernos, central y autonómicos, nuestro rechazo al Proyecto de Presupuestos Generales del Estado para 2012, así como al recorte adicional de 10.000 millones en sanidad y educación aprobado por el Consejo de Ministros. Suponen un durísimo recorte en los servicios que debe prestar el Estado a los ciudadanos como Sanidad, Educación, Servicios Sociales, Atención a la dependencia, Seguridad Ciudadana, Cooperación al Desarrollo, Ayudas para el acceso a la vivienda, Administración de Justicia, etc.

CON LA EDUCACIÓN Y LA SANIDAD NO SE JUEGA

El gasto en estos servicios públicos es parte del gasto social y, a diferencia de lo que afirma el Gobierno, NO SON GRATUITOS. Se financian mediante impuestos, procedentes fundamentalmente de las rentas del trabajo, a los que contribuye el conjunto de la ciudadanía y constituyen la mejor forma de redistribución social de la riqueza y son una inversión para el presente y el futuro. Defendemos la gestión pública directa como la mejor fórmula para el acceso universal a los servicios públicos en condiciones de equidad de acceso, tanto en el ámbito rural, como en el urbano, y es garantía de calidad y tutela del ejercicio efectivo de los derechos subjetivos a la salud, educación, y los servicios sociales.

Denunciamos, por tanto, las políticas de ajuste porque reducen las inversiones públicas y ocasionan un grave deterioro de los servicios públicos básicos y sus consecuencias en la calidad de vida de la ciudadanía, muy especialmente de las mujeres y los sectores más vulnerables de la sociedad, agudizan el retroceso social, obstaculizan la recuperación económica y la generación de empleo de España.

La enseñanza pública ha impulsado el avance de nuestro país y forma parte del contrato social gracias al derecho constitucional a la educación. Los 3.000 millones de euros adicionales recortados por el Gobierno en este ámbito suponen un retroceso para salir de crisis al masificar las aulas, reducir la educación infantil de 0-3 años, aumentar las ratios de alumnos, la sobrecarga de horas lectivas, la no cobertura de las bajas de los docentes, reducir las becas, endurecer los requisitos para lograr una ayuda al estudio, congelar la oferta de empleo público, subir las tasas universitarias. Todas y cada una de estas medidas obstaculizan el acceso a la educación y suponen además de un grave coste social, para las familias y la sociedad en general, el anuncio de una generación desaprovechada.

La sanidad pública, es uno de los servicios públicos mejor valorado por los ciudadanos. Los 7.000 millones de euros adicionales recortados por el Gobierno supondrán el incremento de los conciertos privados y de la colaboración público-privada, al tiempo que se seguirán cerrando centros y servicios públicos (ambulatorios, servicios de urgencia nocturnos, camas hospitalarias,

equipos diagnósticos y quirófanos especialmente en horario de tarde) y aumentará la privatización de servicios. Opciones que se presentarán como una solución a los problemas de gestión directa del sistema sanitario público.

El Gobierno pretende condenar, con demagogia y sinrazón, a los inmigrantes que viven en España a no acceder a la tarjeta sanitaria, incumpliendo el mandato constitucional de que los poderes públicos garanticen y tutelen la salud pública para el conjunto de la población. Esta decisión tendrá efectos negativos en la salud pública e incrementará los gastos sanitarios.

Lo más preocupante, en los próximos meses, es el anuncio del Gobierno de una nueva definición de la Cartera Básica de Servicios del Sistema Nacional de Salud, que se dividirá en tres niveles diferenciados: la Cartera común básica de servicios asistenciales, la Cartera común suplementaria y la Cartera común de servicios accesorios, que podrá incorporar un repago según el tramo, mediante el aseguramiento privado o el pago efectivo en el momento de la prestación. Podemos vernos con un sistema dual y romper el principio de solidaridad que tiene nuestro SNS.

Rechazamos la apuesta del Gobierno al plantear formulas de copagos y repagos, porque recaen sobre quienes no tienen la formación técnica suficiente y sobre los que necesitan más protección: los más enfermos y los más mayores. Por primera vez en la democracia 8 millones de pensionistas participarán en el copago farmacéutico y se incrementará la aportación de la mayoría de la ciudadanía. Las consecuencias serán inmediatas y los pensionistas con menos ingresos y dolencias crónicas dejarán de acudir a las consultas de Atención Primaria, aumentando los riesgos para su salud y, consecuentemente, incrementándose los gastos de hospitalización.

Por todo ello, la Plataforma rechaza estos presupuestos y los recortes adicionales en sanidad y educación. Consideramos que el

Gobierno está aprovechando la coyuntura actual de crisis, como excusa, para imponer su modelo social. Estas medidas no aportan ahorro a las arcas públicas, además se pierden multitud de puestos de trabajo público estables, por otros temporales y con muy bajos salarios. En el actual contexto económico, social y laboral, es necesario revisar los plazos de cumplimiento de reducción del déficit, de manera que los recortes no impidan la inversión productiva y el mantenimiento del gasto que garantiza la protección social de los ciudadanos.

HAY OTRA MANERA DE SALIR DE LA CRISIS

El mantenimiento y mejora del Estado del Bienestar, garante de la igualdad de oportunidades, la cohesión social, la superación de las desigualdades de origen, la vertebración de toda la sociedad y el progreso individual. Para ello es necesaria una reforma integral del sistema fiscal.

El incremento y mejora de los servicios públicos de interés general por ser yacimientos de empleo cualificado, fuente de desarrollo económico, creación de empleo, prosperidad y cohesión social.

La Plataforma Social en Defensa del Estado de Bienestar y los Servicios Públicos, compuesta por más de 55 asociaciones, estamos dispuestos a defender el presente y el futuro del Estado del Bienestar, y exigimos al Gobierno que rectifique esta política y acepte otras opciones más justas y equitativas para superar la crisis. Madrid, 24 de abril de 2012

Exigimos al Gobierno que deje de gobernar con imposiciones y empiece a escuchar a la ciudadanía. Hacemos un llamamiento a participar en las manifestaciones convocadas para el próximo día 29. Con el lema «Ya está bien. Quieren acabar con todo.

«Con la educación y la sanidad no se juega».

PLATAFORMA
SOCIAL EN DEFENSA
DEL ESTADO DE BIENESTAR
Y LOS SERVICIOS PÚBLICOS

Els efectes de la reforma laboral en la salut dels treballadors

GABINET DE SALUT LABORAL

La reforma laboral recollida en el RDL 3/2012 facilita, abarateix i promou l'acomiadament. Afegeix precarietat al treball, pèrdua de drets laborals, inestabilitat i augment de la pressió sobre els treballadors.

A això se suma la desaparició dels convenis i el deteriorament de la negociació col·lectiva, la implantació de nous tipus de contractació que dificultaran als delegats la capacitat per exigir a l'empresa el compliment de la Llei de prevenció de riscos laborals.

Aquesta reforma laboral empitjorarà encara més les condicions de seguretat i salut dels treballadors. Acomiadament per absentisme: La malaltia com a causa d'acomiadament

El RDL 3/2012 potencia l'acomiadament objectiu per faltes justificades d'assistència al treball. Una baixa per malaltia comuna o accident no laboral pot ser causa d'acomiadament, encara que estiguin justificades pel metge de capçalera.

Es pot acomiadar un treballador

amb faltes d'assistència que arribin al 20% de les seves jornades hàbils en 2 mesos consecutius o el 25% en 4 mesos discontinus dins un període de 12 mesos.

No es consideren faltes d'assistència no justificades: Accident laboral, maternitat, risc durant l'embaràs i la lactància, malalties causades per embaràs, part o lactància.

Augment de la sinistralitat

El tipus de contractació, l'acomiadament lliure sense cap justificació i sense indemnització, la inestabilitat i la precarietat laborals, la por a l'acomiadament, l'obligatorietat d'hores extraordinàries amb la sobrecàrrega de treball que comporta, el nou protagonisme de les ETT, amb la deficient formació en prevenció que vénen donant, com a empreses de col·locació... són el perfecte medi de cultiu per a un augment de l'accidentalitat, tant lleu com greu.

En treballs d'alta sinistralitat l'assistència a la feina en males con-

dicions físiques i de rendiment reduïdes pot convertir el treball en un risc per al treballador, per als seus companys i per a terceres persones.

L'augment de la sinistralitat mortal a Espanya (ha crescut un 25% en l'últim any) com a efecte de la crisi s'aguditzarà amb l'entrada en vigor de la nova reforma.

Incidència de la Reforma en els riscos psicosocials

La reforma ve carregada d'incertesa, desprotecció i precarietat

per als treballadors. Concedeix a l'empresari disponibilitat total per establir i modificar unilateralment les condicions de treball, el salari, la jornada i les funcions. També la mobilitat geogràfica amb la ruptura de l'estructura social i familiar que suposa. No hem d'oblidar que la no acceptació de qualsevol d'aquestes condicions seria causa d'acomiadament objectiu.

Permet, a més a més, amb el nou contracte indefinit de suport a emprenedors per a totes les empreses menors de 50 treballa-

dors (el 95% de les que hi ha a Espanya) l'acomiadament lliure després d'un any de prova.

Quines seran les conseqüències? Mala organització de la feina; augment de la càrrega de treball; falta de control sobre el treball i sobre les decisions que se'n prenen; por i incertesa sobre el futur; ser conscients de la pèrdua dels drets laborals sense poder fer res per evitar-ho...

Altres punts de la Reforma RDL 3/2012 que hem de tenir en compte:

Mútues: El Govern pretén modificar el sistema de gestió de la Incapacitat Temporal, passant a ser les mútues les qui donin les altes per malalties per causa comuna en lloc del metge de capçalera. Amb la qual cosa les altes es donaran atenent a criteris de rendibilitat de les empreses i no a la salut dels treballadors.

Malalties professionals: Ni tan sols apareixen recollides en aquesta reforma, per la qual cosa les absències al treball derivades d'una malaltia professional no se sap si haurien de ser computades com d'origen comú (susceptibles d'acomiadament) o laboral.

Debilitament dels Comitès de Seguretat i Salut: L'empresa pot incomplir els compromisos adoptats dins els Comitès de Seguretat i Salut en desaparèixer la negociació col·lectiva, perdent-se un dels pilars en la defensa dels drets laborals dels treballadors.

28 d'abril, Dia Internacional de la Salut i la Seguretat en el Treball

Treball digne i segur! Amb sindicats el treball és més segur!

El 28 d'abril recordem les treballadores i treballadors que han perdut la seva salut i la seva vida com a conseqüència de les condicions en què van desenvolupar la seva activitat professional. Una jornada de record i lluita i per reivindicar davant d'empreses i poders públics unes condicions de treball dignes, segures i saludables.

Des del 15 de setembre del 2008, data de l'enfonsament del banc d'inversió Lehman Brothers i simbòlic inici de la crisi econò-

mica que sacseja el món i amb especial virulència els països perifèrics de la Unió Europea, sentim afirmar a governants, autoritats econòmiques i experts que per sortir del pou de la recessió és necessari l'esforç de tots els sectors de la societat. No obstant això, les polítiques de marcat caràcter neoliberal posades en marxa per la Comissió Europea i pels Governos de la UE, lluny de recuperar l'economia i reforçar el caràcter social d'Europa, suposen una agressió contra la classe

obrero de proporcions desconegudes en les últimes dècades. Durant aquests anys la classe treballadora espanyola i europea hem perdut llocs de feina, hem disminuït el nostre poder adquisitiu, hem vist com es retallaven els serveis que proporcionava l'Estat de benestar i patim retallades sense precedents en els nostres drets socials, l'últim capítol dels quals, i desgraciadament creiem que no definitiu, és la reforma laboral recentment aprovada pel Govern de Mariano Rajoy.

La **experiència** laboral podrà ser **certificada**

¡Queremos informarte!

**CCOO DE LES ILLES BALEARS
A LES XARXES SOCIALS**

Segueix-nos a

FACEBOOK

<http://www.facebook.com/pages/CCOO-Illes-Balears/137393496322971>

TWITTER

<https://twitter.com/#!/CCOOBalears>

FEDERACIONES

Este verano toca convenio

ÁNGELES SÁNCHEZ ÚBEDA
SECRETARIA GENERAL DE
FECOHT

Llega el inicio de la temporada turística y con ella la negociación del XIV Convenio Colectivo de Hostelería de la CAIB, que, en el caso de Baleares, es el primero en importancia, tanto por el número de trabajadores que afecta como por empresas, siendo cerca de 100.000 trabajadores los que prestarían servicio en el sector en plena temporada alta. La negociación del actual convenio se prevé altamente complicada, debido a la posible afectación que pueda tener la Reforma La-

boral aprobada por el Gobierno del PP, y que se tradujo en una respuesta masiva en convocatoria de Huelga General celebrada el pasado 29 de marzo.

Siendo la temporada turística pasada catalogada por los propios empresarios del sector de «extraordinaria», ello no se tradujo en mayor ocupación o estabilidad en el empleo. Las previsiones para este año se aventuran aún mejores según informaciones de los propios tour-operadores en las diferentes ferias turísticas, por lo que hace entender que la grave crisis económica por la que está pasando el país, no está siendo tan acuciada para un sector tan estratégico para nuestra economía nacional y balear, como es el turismo.

Han sido muchos años en que la participación, la negociación y los acuerdos alcanzados entre los agentes sociales y económicos (trabajadores y empresarios) han hecho posible que las relaciones laborales quedaran encuadradas en un Convenio Colectivo que ha servido de referencia para otros muchos convenios, tanto en el ámbito de nuestra comunidad autónoma como a nivel nacional. Fuimos capaces de regular una fi-

gura como la del fijo discontinuo, altamente utilizada en el sector y que tantas garantías ha dado tanto a trabajadores como empresarios. Consiguiendo una media de ocupación, estableciendo criterios de llamamiento y permanencia, así como otros logros que parecen actualmente banales. El descanso de dos días consecutivos costó convocar una huelga en el sector. Pero también conseguimos mejoras en la conciliación de la vida laboral con la familiar, un mayor número de días por vacaciones, el cobro del 100% del salario en caso de Incapacidad Laboral, el reconocimiento del

adecuado encuadramiento salarial de la camarera de pisos al nivel profesional que reconocía su profesionalidad, etc.

Pues bien, parece ser que todos los logros conseguidos durante más de 30 años de negociación y lucha, van a saltar por lo aires, y quedará expresada a la mínima expresión los derechos y garantías de los trabajadores y las trabajadoras.

La patronal, aprovechándose de la crisis y de la inestabilidad económica de una manera absolutamente torticera, pretende que los trabajadores y las trabajadoras prácticamente vayamos a trabajar

por un plato de lentejas.

Luego dirán que los sindicatos somos unos irresponsables por convocar huelga en plena temporada turística, que somos unos insensatos, que no pensamos en los miles de turistas que visitarán nuestras hermosas islas, y qué imagen vamos a dar a Europa y a los mercados convocando huelga en el mes de julio o agosto.

Sinceramente, los irresponsables, los insensatos y los que se quieren cargar la temporada, son esos empresarios que sin haber tan siquiera iniciado formalmente las reuniones ya vaticinan conflictividad en el sector para este verano. Son unos irresponsables y unos insensatos por pretender que años de negociación, de cesiones y de logros, que han permitido establecer un marco de relaciones laborales que sirviera de referencia para todos, empresarios y trabajadores, quede reducido a la nada, y son unos irresponsables y unos insensatos si creen que no va a haber respuesta contundente por parte de los trabajadores y trabajadoras si ven vulnerados sus derechos y logros alcanzados. Espero que esa irresponsabilidad e insensatez se convierta en todo lo contrario, que los empresarios turísticos entiendan que para tener un turismo de calidad, hace falta tener trabajadores con un empleo de calidad y salarios dignos, así evidentemente nos beneficiaremos todos.

Jornadas formativas para mujeres pensionistas

María Martín García fue homenajeadada por su lucha y compromiso

La presencia de la mujer en el ámbito público del trabajo rompió su aislamiento social y potenció su independencia económica. En la actualidad y debido a las crisis que nos envuelve, las conquistas de la mujer están en crisis y es muy importante continuar con la lucha sindical para que la mujer mantenga su estatus social en todo el ámbito de la democracia.

Las Jornadas se desarrollaron en Madrid, en un ambiente de mutua amistad y buena participación, con unos servicios que tanto la federación como la Escuela Sindical pusieron al servicio de todos. Al término de las jornadas se hizo una entrega de medallas como homenaje al reconocimiento del trabajo, la lucha y el compromiso de mujeres anónimas que desde sus distintas Comunidades Autónomas han participado en el trabajo sindical en CCOO y aun lo hacen, por conseguir la igualdad y la democracia. Mujeres valientes que fueron y son protagonistas de las luchas que hicieron posible la convivencia democrática en nuestra España actual. Mujeres representantes de otras muchas más mujeres que supieron arriesgar para que hoy en día podamos disfrutar de las libertades y bienestar, de la educación y de la sanidad para todos. Este homenaje se personifica en una mujer por cada Comunidad, pero es extensible a todas sus compañeras.

María Martín García (izqda.) junto a Josefina Samper, viuda de Marcelino Camacho, i Rafaela García.

ATLANTIS
assegurances

el servei assegurador de

comissions obreres
de les Illes Balears

Contracta ara la teva assegurança
d'Auto i aconsegueix...

I a més, amb la cobertura de Protecció d'Assegurances
per Desocupació, gratis amb la teva pòlissa.

Informa't de tots els **avantatges**
i **descomptes** que t'ofereix
ATLANTIS per ser afiliat/ada,
a la teva delegació:

ATLANTIS - Palma de Mallorca
C. Francesc de Borja i Moll, 3
Tel. 971 71 86 81

FEDERACIONS

Vaga i manifestacions del 29-M, alè per continuar la lluita

RAFAEL PONS
SECRETARI GENERAL DE
LA FED. ENSENYAMENT

Són temps difícils, ho sabem, però sempre paguen els mateixos. Primer anaren contra els pensionistes, després contra els funcionaris, aixecaren les tisores per retallar els serveis públics, s'han carregat el diàleg social i ja han disparat trets mortals contra els drets dels treballadors i de les treballadores, donen tot el poder als empresaris i les seves patronals i ara aquestes lladren com mai s'ha vist, promouen l'acomiadament i militaritzen les persones que han caigut a l'atur fent serveis a la comunitat, situació assimilable a la pena alternativa a l'ingrés

a la presó de les persones condemnades per cometre delictes, mentre que gairebé i a la vegada exoneren els evasors fiscals. El món s'ha tornat del revés i el senyor Rajoy encara té la barra de demanar-nos més sacrificis, a nosaltres, els que vivim només de la nostra feina.

Ens enfrontam ara a noves i brutals retallades que despullen la nostra educació dels elements que li donen equitat i igualtat d'oportunitats i d'altres que són el fonament del nostre futur desenvolupament on, definitivament, podem comprovar com aquest Govern ha renunciat a qualsevol canvi en el model productiu i confirmen que el model triat per superar la crisi és la millora de la competitivitat basada en una retallada general de salaris i drets laborals, tal com demostra l'última reforma laboral.

Pel que fa a l'àmbit específic de l'ensenyament, hi haurà una reducció de les transferències que asseguraven el desenvolupament de la LOE per un import de 530 milions d'euros. Les més signifi-

catives són: per a activitats de cooperació i programa de llengües estrangeres, 10 milions d'euros; per a contractes-programa amb centres educatius destinats a l'increment de l'èxit escolar i a la formació permanent del professorat, al voltant de 47 milions d'euros; per a actuacions en el primer cicle de l'educació infantil, fins a 101,6 milions d'euros, el que podria suposar la desaparició del Pla Educa 0-3 i la renúncia a l'extensió d'aquest cicle; a l'educació infantil i primària es podrien veure afectats els convenis amb les comunitats, el Pla de disminució d'abandonament escolar primerenc, que disposava de 44,8 milions; a l'ensenyament secundari es poden sentir els convenis per a l'impuls de la Formació Professional, amb 45,7 milions d'euros o els actuals que disposaven de 36,3 milions d'euros, quan a més estaven previstos 200 milions per l'increment de places de grau mitjà i grau superior; a l'ensenyament universitari hi ha diferents programes: el relacionat amb l'Espai Europeu

d'Educació Superior, els Campus d'Excel·lència, la docència i, sobretot, el manteniment de la UNED. Tots ells sumen un total de 190 milions d'euros entre transferències ordinàries i de capital. Els convenis per a programes integrats de suport i reforç (PROA) en centres de Primària i Secundària i altres activitats d'educació compensatòria i PQPI disposaven d'una dotació de gairebé 61 milions d'euros. Igualment, en el camp de les Tecnologies de la Informació i la Comunicació existien programes per a inversions per més de 100 milions d'euros, majoritàriament en forma de transferències de capital (programa Escola 2.0). També es veuran afectats el programa «Llegir per aprendre» i el Pla de millora de les biblioteques escolars, per valor de 10,5 milions.

En definitiva, la qualitat i l'equitat del nostre sistema educatiu se'n ressentirà negativament ja que per manca de doblers no es podran posar en marxa molts programes d'innovació o de compensació educativa. A més es veuran afectats molts llocs de treball que es podrien perdre si aquests programes definitivament desapareixen. No descartam seguir amb les mobilitzacions si aquests pressupostos no canvien. No vull acabar aquest article sense felicitar la vostra empenta renovada i agrair la vostra participació a les mobilitzacions. Ara més que mai és l'hora de la veritat, de saber qui som, què volem i per què lluitam. No volem el nostre món a les mans dels «mercats» ni de l'economia d'uns pocs, és de la dignitat i de la solidaritat. «No, nosaltres no som d'eixe món».

Manifiesto 28 de abril 2012

Recortar nuestros derechos es atentar contra nuestra salud en el trabajo

ROGELIO MARÍN
SECRETARIO GENERAL
DE FECOMA

Para FECOMA-CCOO la Reforma Laboral que ha impuesto el Gobierno supone el mayor recorte de derechos en la historia reciente de nuestro país y el mayor atentado contra la seguridad de los trabajadores ya que supone una vulneración flagrante y premeditada de su derecho a la salud.

Los efectos de ésta con respecto a la seguridad y salud de los trabajadores son demoledores ya que redundan en la absoluta inseguridad laboral y abocan a los trabajadores de los sectores de Construcción, Madera y Afines a desarrollar su tarea bajo la amenaza permanente del despido, con el consiguiente riesgo psicosocial que eso conlleva.

Un trabajador que desarrolla su tarea presionado por el temor a la pérdida del empleo lo hace disminuyendo su concentración en el desarrollo de su trabajo, lo que acarrea un riesgo no solo para él sino para todos los que le rodean, además de aumentar los riesgos que está dispuesto a asumir a la hora de acometer la tarea por miedo a perder el trabajo.

Esto se ve acentuado por la posibilidad de cambios de horarios, turnos e incluso modificación de

las jornadas de trabajo de forma arbitraria amparándose en causas económicas, técnicas, organizativas o de producción por parte de la dirección de las obras o centros de trabajo, lo que maximiza la ansiedad, la falta de concentración debido al cansancio acumulado y puede llegar a suponer un recorte en los periodos de recuperación, lo que influirá negativamente en el estado de salud de los trabajadores afectados.

Más grave aún, y lo que más vulnera el derecho a la salud de todo trabajador, es la posibilidad de despido por estar 9 días intermitentes de baja en un periodo de 2 meses consecutivos o del 25% de días hábiles intermitentes en 4 meses discontinuos dentro de un año.

Esto está fomentando que se oculten los accidentes, que no sean investigados y que las le-

siones que de estos se deriven no tengan la atención médica adecuada para no tener ninguna falta de asistencia. El recelo del trabajador a denunciar un accidente leve o grave hará que lleguen a trabajar con sus facultades físicas mermadas, lo que puede influir en un accidente de mayor gravedad.

A esto hemos de unirle que los trabajadores con más de 60 años y los asalariados con enfermedades crónicas, muchas de ellas derivadas de enfermedades profesionales, aún no reconocidas en nuestros sectores, estarán aún más expuestos debido a que sus tiempos de convalecencia son mayores, con lo que esta medida busca expulsarles del mercado laboral.

La reforma afecta también a la perspectiva de género. Se están produciendo en diversas empresas despidos de mujeres con jornada reducida y mujeres

embarazadas amparándose en el Real Decreto. En sectores como Madera y Construcción, con un gran número de trabajadoras, ya sea en las fábricas o dirigiendo obras, supone una verdadera aberración y un medio soterrado de vulnerar la igualdad.

En la Federación de Construcción Madera y Afines de CCOO creemos que trabajar es un derecho y no un favor que has de ganarte con sacrificios y temor al empleador, mucho menos aún renunciando a tu legítimo derecho a un trabajo seguro por miedo al finiquito.

Por ello, en este Día Mundial de la Seguridad y la Salud en el Trabajo exigimos que se retire esta reforma inútil que no solo fomenta el desempleo y la miseria, sino que aboca a trabajar en condiciones de seguridad y salud cercanas al siglo XIX.

Desde FECOMA-CCOO seguiremos luchando por ello.

La importància de l'R+D+i en el futur

RAMON CARRERAS TORRENT
SECRETARI GENERAL DE CCOO MENORCA

El concepte d'R+D apareix als EUA el 1941, en plena Segona Guerra Mundial, quan el president Roosevelt i el seu equip d'assessors plantejà la necessitat d'escurçar els terminis entre la investigació científica i la seva aplicació productiva. Innovar és crear nous productes, però també millorar els processos interns, fer canvis organitzatius que millorin l'eficiència empresarial, la comercialització o els serveis post-venda... És a dir, innovar no és cosa de uns senyors tancats en un laboratori creant nous productes; l'organització i la comercialització també en són part important. El «fals miracle econòmic» del PP que va propiciar un ritme de

creació de llocs de feina durant la dècada 1997-2007 té a veure amb una economia expansiva, fonamentada en sectors econòmics poc especialitzats, sense valor afegit, de benefici ràpid i amb mà d'obra barata i poc qualificada, a més de contractació temporal que, mentre va tenir el vent a favor, ben bé ningú va qüestionar, però quan ha vingut el canvi de cicle, ha suposat destruir el doble de llocs de feina que altres països com Alemanya que fins i tot en el principi de la crisi tenien una davalla del seu PIB superior a la d'Espanya.

La nostra economia, una serra

La nostra economia té uns comportaments que en una gràfica seria com una serra, amb pujades i davallades molt pronunciades, mentre altres models econòmics, com l'alemany, amb una economia més productiva, major qualificació dels seus treballadors i, al contrari del que es diu, amb més drets laborals, aguanta millor el «temporal de la crisi econòmica» i és capaç de començar a créixer en menys temps. L'Estratègia de

creixement econòmic que el PP i el PSOE han estimulat en el sentit de ser competitiu via preus (bàsicament a base d'empijorar les condicions laborals i amb sous baixos) està esgotada.

Segons la «EU Industrial R&D Investment Scoreboard, Comissió Europea, octubre de 2006», només 22 empreses espanyoles figuren entre les 1.000 empreses europees amb major nivell d'inversió, davant les 40 d'Itàlia, 37 de Bèlgica o Dinamarca, 167 d'Alemanya o 327 del Regne Unit. Hem d'afegir que la sollicitud de patents d'Espanya a l'Oficina Europea representa un 1,4% de la producció europea, molt lluny del 7,5% d'Itàlia, el 15% de França o el 44% d'Alemanya. Curiosament una empresa a Espanya pot deduir fins al 70% de les seves despeses en R+D+i. Tenim, per tant, un dels marcs fiscals més favorables i així i tot molts d'aquests recursos no són utilitzats. En una àrea d'alt desenvolupament econòmic i amb una terciarització constant de l'economia, la capacitat de generar o adaptar amb rapidesa les noves tecnologies es converteix en un factor decisiu de la competència.

Durant la legislatura 2004-2008 el Govern havia fet una aposta per millorar el finançament de l'R+D+i i atracar-se a l'objectiu de la Unió Europea recollit en l'Estratègia de Lisboa, de destinar el 3% del PIB a l'R+D+i per al 2010. A partir del 2008, que coincideix amb la creació del Ministeri de Ciència i Innovació, es comença a retallar la inversió en aquest apartat, i la despesa real prevista en els PGE del 2011 ens va portar a nivells del 2006. Però la destrucció del 25,6% dels pressupostos per al 2012 demostren que aquest Govern no té cap interès en la creació d'ocupació de qualitat, i suposa ben bé la paralització del sector públic de la investigació. Enfora estem d'exemples com els dels EUA, que en plena crisi financera va pujar un 8'8% el pressupost de la National Science Foundation (NSF) i l'any 2011 va augmentar de nou el 8%. També Alemanya i França han reforçat els seus grans centres de recerca, fins i tot la presidenta alemanya Angela Merkel ve a dir als nostres joves més formats que a Alemanya tindran ofertes... les que aquí no tenen. L'R+D+i, igual que la formació o l'ensenyament, no és

una despesa, és una inversió. Hi ha estudis que certifiquen que per cada 1€ que s'inverteix en formar un universitari, aquest universitari en genera 1,67€ en la seva vida laboral posterior. Els governs han d'assumir la seva responsabilitat afavorint el canvi cultural i organitzatiu perquè les empreses passin a tenir la innovació com a repte constant. Si no hi ha un canvi de política, seguirem consolidant un model de gestió empresarial obsessionada pel curt termini.

Les Illes i Menorca esteim per darrere de la mitja espanyola en inversió en R+D+i: «La comunitat de les Illes Balears continua sent la comunicat que té un menor percentatge de la despesa en R+D sobre el PIB, concretament el 0,35%...»

Només podem ser competitiu en disseny o en preu. Competir en preu és una batalla perduda, excepte que la gent acceptés fer més feina i cobrar manco que els xinesos. El disseny, la tecnologia és un camí viable, però tot fa pensar que el Govern ha abandonat l'R+D+i com a eina estratègica per canviar de model productiu i sortir de la crisi, i si açò és així, tot i que finalment es pugui sortir de la crisi, estarem covant una nova crisi més forta que aquesta i que arribarà més prest que tard.

El Club dels que van al cinema
De dilluns a divendres - no festius
descompte per a afiliats i afiliades.
Entrada a cines de la cadena
Afcine: Segons preu "Carnet jove"

Cines a Palma: Augusta - Metropolitan - Rivoli
Porto Pi Centro i Terrazas - Ocimax
Inca: Teatre Principal / **Maió:** Alcázar - Victoria - Ocimax
Ciutadella: Cinema Ca-Los d'es Born
Eivissa: Multicines Eivissa - Cartago
Manacor: Multicines Manacor

Cal presentar el carnet de CCOO i el DNI

Gabinet de Salut Laboral:
CCOO té subscrit un acord amb el centre COT MANACOR S.L. que realitza peritatges i valoracions de salut, amb importants avantatges per als nostres afiliats

Service Fee Nacional 10 € per bitllet
Service Fee Europa 30 € per bitllet
Service Fee reste del Món 50 € per bitllet

Bonificació del teu col·lectiu

5%	En paquets de vacances
3'5%	Descomptes Hotels només
3'5%	Descomptes en el lloguer de cotxe

CCOO Si compres a les oficines de Viajes Halcon de les Balears

Importants descomptes en consulta i cirurgia refractiva dels ulls.
www.clinicabaviera.com c/ 31 de desembre, 22.
07004 Palma - Tel. 971 20 06 58

A més de l'oferta d'Atlantis en assegurances de cotxe, caravana, vida, pensions, etc. tots els afiliats i afiliades tenen una assegurança gratuïta d'accidents

Targeta culinària
Gaudiu i Estalvieu en 30 restaurants!
28% de descompte en comprar la targeta al web
www.tarjetaculinaria.es

Dr. Pedro Tabares
Els afiliats/des a CCOO teniu un descompte del 20% en els serveis de quiromassatge, tractament d'osteopaties i musicoteràpia mitjançant el mètode dels bols tibetans.
Per concertar una cita, heu de telefonar al núm. 636 185 222
La consulta es troba al carrer d'Antoni M. Alcover, 21 de Palma

Psicòleg clínic
D. Manuel J. Domínguez Busto
Adults: Primera visita gratuïta
Nins: Primera visita + informe d'adaptació general gratuïts
5% de descompte segona visita, 25% a partir de la visita 21
Tel. 629 994 641 - E-mail: mjdbusto@cop.es
C/ Vicenç Joan i Rosselló, 46 - Tel. 971 721 703
07013 Palma de Mallorca
Descomptes sobre honoraris

2 x 1 en graduades i de sol
Descomptes entre el 30% i el 10%, segons productes
Pega una ullada a: www.opticasflorida.com

House of Katmandú
Entrada + 1 pel·lícula 4D, 11,80 € adults
i 9,27 € nin/a (de 4 a 12 anys)
Minigolf Palmanova
54 forats, 8,23 € adult i 4,79 € nin/a (de 4 a 12 anys)

Clinica Dental Dr. Pedro Tous
c/ de Reina Esclaramunda, 5 / 07003 Palma
Tel. 971 714 795
Tarifes especials per als afiliats/des de CCOO Illes
1a Visita i neteja gratuïtes

1a visita gratuïta. Diagnòstic i pressupost gratuïts.
La resta de tractaments, 25% de descompte.

C/ Santiago Ramón i Cajal, 8
07011 Palma de Mallorca

SERVEIS ALS AFILIATS
www.ib.ccoo.es

"Sense ulleres
la vida es veu
d'una altra
manera"
Inmaculada Nieto

¡Recorda-ho!

*La teva correcció
visual per laser
té estalvi*

Tarifa
CIRURGIA REFRACTIVA LÀSER
CCOO ILLES BALEARS

945€/ull

Consulta mèdica preoperatòria
35€

Tarifa General: 995€/ull. Excepte: Lasik/Lasek: 7-100. Tarifes
vàlides per a tractaments dels dos ulls.

Tarifes vàlides fins 31/12/12

ACREDITACIÓ
d'afiliat/ades

[CIRURGIA REFRACTIVA LÀSER] [VISTA CANSADA] [CATARACTES]

IMPREScindIBLE PRESENTAR ACREDITACIÓ
en la 1ª visita a Clínica Baviera.

Resta de consultes i serveis 10% dte.
Excepte anells i lents intraoculars.

LÍDER A ESPANYA EN OFTALMOLOGIA AVANÇADA

Palma de Mallorca. 31 de Diciembre, 22 | 971 20 06 58

Dr. Santiago Tomàs i Dra. Arantxa Urdiales (Especialistes en Oftalmologia i Cirurgia Oftàlmica)

CLUB CB PREMIER
UN CLUB PLE DE PRIVILEGIS

SOL·LICITA LA TEVA 1ª CONSULTA MÈDICA **902 130 100 / clinicabaviera.com**